

Formanden: Forslaget er saaledes taget tilbage.

Hall: Jeg skal tillade mig at optage det Tscherning: Det er mig kjært!).

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts første Valgkreds (Hall) var Ordet.

Hall: Naar jeg optager Forslaget, antager jeg, at det maa være klart for Enhver, at jeg me og alene derved kan have til Hensigt at beholde Leilighed til en Udtalelse. For den ærede Forslagsfæller forekommer det mig, at er efter de sidste Ytringer af ham kunde have været Betragtninger, som maatte tilfælde ham ikke at tage Forslaget tilbage at berøbe mig Leiligheden til at udtale mig; men da han ikke har fundet tilstrækkelig Grund dertil, vilde Leiligheden ikke kunne gives mig paa anden Maade end ved at optage Forslaget, og jeg antager derfor, at det ikke kan misforstaaes, at jeg har søgt at gjøre det muligt for mig at fremkomme med et Par Bemærkninger og navnlig at fremsette een, som forekommer mig ganske nødvendig maatte udtales, inden denne Discussion foretages. Jeg behøver vel neppe at sige, at jeg naturligvis deler den Anskuelse, som meget bestemt og paa en saa fyldestgjørende Maade, som jeg kunde ønske det, blev fremsat af den høitærede Conseilspræsident (Justitsministeren); jeg behøver vel neppe at sige, at jeg mindst af Alle kunde være tilbøjelig til paa nogen Maade at give Discussionen en saadan Charakter, at den derved skulde komme i Strid med det af den høitærede Conseilspræsident vel motiverede udtalte Duffe. Jeg skal derfor ikke gaae videre end paa selve Sagen og ikke give Discussionen nogen saadan Charakter; jeg antager, at den vil være endt, og jeg skal i alt Fald gjøre Mit dertil ved at tage Forslaget tilbage, naar jeg har udtalt mig, uden at jeg tror, at der i det, jeg ytrer, skal kunne findes Noget, som kan siges at gjøre det nødvendigt for Andre at tage Ordet. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts anden Valgkreds (Tscherning) begyndte med at udtale, at han ved dette sit Forslag vilde gjøre Noget

„klart“, som ellers vilde være uklart, og bringe ud af en Forlegenhed, hvori man ellers vilde befinde sig, saa skal jeg dertil bemærke, at dette er en Udtryksmaade, som ofte fremkommer fra den ærede Rigsdagsmands Side, og som ofte betegner, at han netop er i Begreb med at gjøre Noget uklart og at fremkalde Confusion og Forvirring; dette kan ikke for Mange i denne Sal være noget Nyt. Jeg er overbevist om, at det Samme vilde være blevet Tilfældet denne gang. (Tscherning: Nei!) Jeg sætter kun min Mening mod den ærede Rigsdagsmands, — og derved kan det saa blive staaende. En Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand gjorde, maa bestemt modsiges; den fremkom i hans første Foredrag og blev nu gjentagen og berøber paa en aabenbar og aldeles haandgribelig Forvandskning — jeg kan ikke bruge et mildere Ord — af selve den Lovs Indhold, som han oplæste. Naar der i Loven er Tale om et Forbehold, en eventuel nærmere Afregning, saa gav den ærede Rigsdagsmand det i sit første Foredrag Udseende af, som der sigtedes til, at Loven trængte til at faae en ny Bekræftelse, og i sit sidste Foredrag antydede han, at der i den var en Henviisning til, at denne Forsamling, Rigsdagen, maatte komme til at give den en Sanction, uden hvilken Intet vilde være afgjort. Det er en saa complet Misforstaaelse og en saa stærk Misforstaaelse af et Medlem af selve Rigsraadet, at jeg ikke kan finde noget andet Navn til den end det, jeg har brugt. — Hvad den ærede Rigsdagsmand kan mene, er fuldkommen ligegyldigt; der er kun Spørgsmaal om, hvad der blev forhandlet, vedtaget og afgjort af den Forsamling, som havde den fornødne Competence i Sagen, og som udgjør en integrerende Deel af den lovgivende Magt med fuldstændig Gyldighed som saadan. Spørgsmaalet er om, hvorvidt Rigsraadet ifølge den eventuel forbeholdte nærmere Afregning i sin Tid kunde finde Anledning til at yde en Godtgjørelse, men dette vilde da være Noget, der ganske hørte ind under Rigsraadets Omraade og Competence, og de ansøgte Udtryk i Loven indeholde ikke nogen som helst Hjemmel eller Adkomst for denne Forsamling saalidt som for nogen anden til at gaae ind paa Spørgsmaalet. Dette staaer for mig fuldkommen klart, og jeg